

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania A. S.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Okręgowego w L. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 czerwca
2016 r. o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego, sygn. akt VIII U
[...] oraz o należności z tytułu zaległych składek na skutek zażalenia na
postanowienie Sądu Okręgowego w L. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. akt VIII U [...] w przedmiocie odrzucenia
skargi o wznowienie postępowania oraz odrzucenia odwołania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 8
listopada 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od postanowienia Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt III AUz [...],

**odrzuca skargę kasacyjną, a w zakresie odrzucenia odwołania
odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. oddalił
zażalenie A. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 7 lipca 2017 r.
w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 czerwca 2016 r. o ustalenie istnienia obowiązku
ubezpieczenia społecznego oraz w przedmiocie odrzucenia odwołania.

Odnosząc się do rozstrzygnięcia dotyczącego odrzucenia skargi o wznowienie Sąd Apelacyjny podał, że jako podstawę wznowienia postępowania wskazano wymienione w art. 403 § 2 k.p.c. późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Takim środkiem dowodowym jest zdaniem strony dokumentacja pracownicza związana z zatrudnieniem u słowackiego pracodawcy. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji słusznie przyjął, że przedmiotowa skarga nie może być uznana za opartą na wymienionej wyżej ustawowej podstawie. Instytucja wznowienia postępowania nie może bowiem służyć ani naprawianiu błędów popełnionych przez stronę w toku pierwotnego procesu, ani stwarzaniu szansy na kolejne rozpoznanie sprawy wobec wcześniejszej bierności odwołującego się.

A. S. zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 września 2017 r. skargą kasacyjną, wskazując że zaskarża je w całości. W podstawach skargi kasacyjnej zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 477⁹ § 3 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c.

Przedmiotowe zarzuty skłoniły skarżącego do sformułowania wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku w przedmiocie oddalenia zażalenia na odrzucenie odwołania i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...] wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania za wszystkie instancje.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że jest ona oczywiście zasadna.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i przysługuje tylko w ściśle określonych przez ustawodawcę przypadkach. W postępowaniu procesowym, przypadki dopuszczalności skargi kasacyjnej określa art. 398¹ § 1 k.p.c. wskazując, że skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na

postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie należy do żadnej z kategorii orzeczeń wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c., wobec czego nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002 nr 3, poz. 34; z dnia 28 września 2001 r., I PZ 60/01, LEX nr 448064; z dnia 21 marca 2006 r., III CSK 48/06, LEX nr 190513; z dnia 11 sierpnia 2016 r., I CZ 43/16, LEX nr 2103706).

Przytoczona regulacja wyłącza dopuszczalność skargi kasacyjnej od innych niż w niej wskazane, prawomocnych postanowień sądu drugiej instancji, chociażby kończyły one postępowanie w sprawie. Innymi słowy od takich postanowień skarga kasacyjna nie przysługuje, a ich zaskarżalność w drodze zażalenia do Sądu Najwyższego zależy od spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 394¹ § 2 k.p.c., co zresztą miało miejsce na gruncie rozpoznawanej sprawy. A. S. złożył bowiem zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 września 2017 r., o oddaleniu zażalenia w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania, a Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 lutego 2018 r., uznał, że zażalenie nie ma uzasadnionych podstaw.

Rozstrzygnięcie tej kwestii Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 2 k.p.c.) uznał za celowe z racji faktu, że skargą kasacyjną objęto postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 września 2017 r. w całości, choć już w podstawach i wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, wskazano argumenty dotyczące drugiej kwestii, a mianowicie zaakceptowania przez Sąd odwoławczy odrzucenia odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 24 października 2016 r.

W tej części skarga kasacyjna nie jest oczywiście zasadna. Mające na pierwszy rzut oka uzasadnić dany wniosek twierdzenie, że sądy nie ustaliły w sprawie, kiedy wnioskodawca odebrał decyzję organu rentowego nie jest trafne. Przede wszystkim już w odpowiedzi na odwołanie pozwany podniósł, że wnosi o odrzucenie odwołania, bowiem zostało ono złożone po terminie. Na poparcie swego stanowiska powołał się na dzień doręczenia decyzji (2 listopada 2016 r.) oraz moment złożenia odwołania (12 grudnia 2016 r.). Sąd pierwszej instancji poszerzył ten wątek o same twierdzenia odwołującego się co do momentu otrzymania decyzji oraz poniósł, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych

powodów uzasadniających przyjęcie, iż nastąpiło to z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Jeżeli nawet ten aspekt nie został szerzej wyjaśniony przez Sąd drugiej instancji, to nie zmienia to faktu, że wskazana podstawa przesądu nie istnieje, co uprawnia do orzeczenia w tej mierze w myśl art. 398⁹ § 2 k.p.c. Wnioskodawca jest przedsiębiorcą, który poszukiwał dodatkowo pracy zarobkowej za granicą. Przedmiotowe spostrzeżenie wskazuje na życiową zaradność, a dodatkowo są mu znane ogólne procedury dotyczące terminu i sposobu zaskarżania orzeczeń. Nie ma tym samym przesłanek do konwalidowania jego uchybienia.